

Передплата

на «РУСЛАНА» вносьть:

в Австрії:

на цілий рік . . . 20 кор.
на пів року . . . 10 кор.
на чверть року . . . 5 кор.
на місяць . . . 1-70 кор.

За границею:

на цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 18 франків

Поодинокє число по 10 сот.

РУСЛАН

Вирвеш ми очі і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і біра руска. — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских свят о 5½ год. пополудни.

Редакция, адміністрация і експедиция «Руслана» під ч. 1. пл. Домбровского (Хорунщини). Експедиция місцева в Агенції Соколовского в пасажи Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише напередєне застереженє.

Реклямації неопечатанє вільні від порта. — Оголошенє звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надісланім» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесєня по 30 сот. від стрічки.

Замітки про виборчу передлогу правительственну.

(Конець).

В предлозі містить ся постанова про виборчого комісаря, котрого уряд є почесним і кожний обовязаний єго прийняти. Однак важною прогалиною в тих постановах є се, що покликаний з поміж управнених до вибору комісар виборчий є одвічальний за всі чинности, котрі він сповняє, що має характер публичного урядника, користує ся публичною охороною, яка прислугує публичному урядникови, але й є одвічальний за своє урядованє.

Загально відомо, який великий вплив має виборчий комісар, отже в законі повинні бути виразні постанови проти надужитя власти. Іменно може случити ся, що виборча комісія не уконститує ся, а в такім случаю він сам має переводити цілий вибір, він має дбати про точне виконуванє постанов закона, виступати проти нарушеня законного круга діланя виборчої комісії, в день вибору видавати картки до голосованя замість затрачених і відсилати картки голосованя (наколи не урядує не в головнім місці вибору) до головного місця вибору головній комісії виборчій.

Сі постанови мають велику вагу іменно для Галичини, де заведені в сільских округах пропорціональні вибори а властива скрутинія має відбувати ся в

місці головній комісії виборчої. Тут малоб се отже велику вагу, щоби була дана порука, що всі картки голосованя будуть доставлені на місце призначеня, до головній комісії і занедбанє того обовязку повинно підпадати карному параграфови про надужитє урядовій власти.

Великий сумнів насуває постанова, що віддаванє голосів має бути застановлене в означеній годині. Обмеженє голосованя на пару годин містить в собі небезпеку, що свобода і поправність вибору можуть бути нарушені. Вельми неясною є також постанова, що не можуть бути від вибору виключені виборці, котрі явили ся до вибору перед впливом означеного закінченя вибору. Як се треба розуміти, що виборці явили ся до вибору, чи мають находити ся в виборчій комнаті, чи в забудованю, в котрім відбуває ся вибір. Буває іменно у нас, що виборці ждуть сотками перед виборчим будинком на улиці, а противники всякими способами спиняють їх, щоби не могли дістати ся до віддачі голосу.

Тут треба тим більше рішучо наставати на ясність сеї постанови, позаяк виразно сказано, що виборців має ся поодинокє впускати до виборчої комнати. Як отже має виборчий комісар знати, чи там ще є виборці, котрі дождають відданя голосу, чи ні?

Некорисна є також постанова, що кожний виборець має при віддачі голо-

су виказати ся легітимациєю картою.

З сеї постанови виходить отже безумовний припис, що лише ті виборці можуть бути допущені до вибору, котрі викажуть ся легітимациями. В инших законодавствах находять ся також инші способи доказу тотожности виборця. Безумовне вимаганє легітимациі веде також до надуживаня, які в Галичині також часто лучають ся зпінєним доручуванєм, видиранєм ітп., а безусловне вимаганє легітимациі дає лише понуку до таких надуживань.

Але найнекориснійша є постанова про тайну скрутинію, себ то виключенє явности при обчислюваню голосів. В Галичині іменно маємо досить сумних досвідів на тім полі і для того треба домагати ся явности і строгої точности при обчислюваню голосів. Тайність скрутинії є також великою понукою до надуживань, а навіть там, де не були надужитя, може сторона побіджена приписувати обманьство і се може довести до розятреня пристрастий і галабурд по скінченім обчисленю голосів.

Окрім виборчої ординації внесло правительство також начерк закона з карними приписами для охорони свободи вибору проти перекупства, і т. п.

Деякі з тих постанов треба би основно переглянути, бо строга інтерпретация тих постанов могла би причинити ся до значного обмеженя виборчої агі-

З непечатаних поезий

Олександра Я. Кониського.

(Подав Ол. Барвінський).

Ось липа розлога: вже мохом припала,
Сижу я під нею, на небо дивлюсь:
Зіронець скотилась, за гору упала...
Чогож мені шкода? чому я журюсь?
Скотила ся зірка!... скотить ся і друга
За нею і трейта у річку впаде:
Скотив ся й спокій мій!... і певно, що вдруге
В господу до мене — спокій не прийде...

Ти липо зелена, розкішна рослино!
Холодок у степу захожим даєш;
В дощову годину — мов мати дитину,
До себе під грону привітно зовеш:
Під густим наметом, зеленим та пишним
Ні спека, ні вітер, ні дощ не страшні:
Чомуж мойму серцю і тут не затишно,
І душно, і млосно і тяжко мені?...

Колиб заплакати! легшеб стало,
Не так би на душі пекло;

Не так на серденькуб палало,
Огонь би слізма залило.
Хочби одну яку єдину
Слезу хто видавив мою,
Замовк би біль хоч на хвилину,
Хоч на хвилиночку одну.
О Боже мій! вже й сліз немає,
Чи всі вже висохли вони,
Чи виплакав усі з лїтами,
Чи запеклись в душі на дні?
Ні, їх не туга посушила,
Не запеклись вони на дні;
Усі їх витисла «дружина»
Їх діти випили мої!

28 Листопада 1887 у Києві.

До Е. М.—ни.

Мою журбу, мою недолю
Не проміню я ніколи
На твій нелатаний талан:
Мою тісну, убогу хату
Не проміню на палати,
На твій розкішний панський рай.
В твоїх оздоблєх палатах

Понад оздобою і златом
Повстав із сліз густий туман,
І волю серця і бажаня
І всі думки і пориваня
Незримо вкутає, спеленає.
І ти богатає — убога, —
В туман закутавшись, небого,
Не добачаєш, що не рай,
Що пекло, пекло в тій оздобі,
Там не жите, там чад, хвороба,
Там мислям, розуму тюрма.
І чи свій рай, моя дитино!
Знайшла отам, де мисли гинуть
В багні ти рай свій обрїла!

30 — XII.

О Господи! пошли мені,
Хоч на порозі у могилу,
Побачить той промінь ясний,
Що збудить сонну Україну!
Пошли о Господи! мені
Того побачити витію,
Що словом огненним живим
Сьвідомость збудить на Вкраїні!

тації. Деякі постанови знов є занадто лагідні н. пр. тиждень арешту за крадіж голосів або лісти виборчої може хиба заохочувати до такого надужитя. Терористичне розбиванє виборчих зборів або недопусканє до зборів також обняте карними постановами, але й тут кари занадто лагідні (звичайний арешт від тижня до 3 місяців). Нема однак в законі тим карних постанов проти надуживаня при укладаню виборчих лист. Треба би отже і тут вимагати окремого закона.

За те відповідає новітним законодавствам постанова, що за провину проти свободи вибору засуджені особи тратять активне і пасивне право виборче на три роки.

Виборча реформа.

Проект закона про зміну регуляміну.

Рівночасно з виборчою реформою внесено перед палату і сей проект, в яким заміщені нові пропоновані параграфи для закона дотично регуляміну державної ради. Найважніші з них є:

§ 5 а) При укладаню дневного порядку палати панів, предложєня правительства мають першєнство перед всіма иншими предметами, о скілько наради над ними єще не є в ході.

§ 5 б) В палаті послів мають вагу слідуєчі постанови що до трактованя предложєнь правительства, які внесено безпосередно в сій палаті, або приходять з палати панів до палати нослів:

Підчас треваня палати кожного тижня три дни (а іменно: второк, середа і четвер) зарезервовані в першій лїнії для обрад над предложєнями правительства. Перше читанє при правительственных предложєнях має ся відбувати тільки тоді, коли на найближшєм засіданю по розданю предложєня послам, сто послів за тим заявить ся. Комісіям, вибраним для правительственных предложєнь, палата, або президент визначує речинець до зложєня справозданя в повній палаті. Двома третинами голосів може палата постановити, аби

сейчас — без відсиланя правительственного предложєня до комісії — приступити до другого читаня. Коли комісія прийде зі справозданєм, або коли минє речинець, визначений комісії, предложєнє вертає до парламенту (евентуально без справозданя) і сейчас приходить під другє читанє. Коли в другім читаню палата рїшить відслати предложєнє до комісії, президент визначує комісії речинець до справозданя. По другім читаню має наступити сейчас третє читанє, то єсть голосованє, хиба що президент визначить до сєго инший речинець. При дебатах над правит. предложєнями не допускає ся поіменних і тайних голосовань в справах формальних, а президент може відмовити голосу та відкинути внесєня письменні в тих справах. На внесєнє президента може палата порішити, що буде обрадувати над правит. предложєнями і в дни незарезервовані (понєділок, пятниця, субота.) Лише за згодою правительства можуть і неправительственні предложєня прийти під обрادي в дни зарезервовані.

§ 5. в) Вибори, до яких палата послів є законно зобовязана, може президент палати поставити на дневний порядок кожного засіданя а також підчас застереженого для полагоджуваня правительственных предложєнь часу.

§ 5. г) Колиб якийсь член палати або кількох допустило ся тяжкого заколоту супокою, аби члени стали винними тяжкої обиди палати або президента, то можуть бути, найдовше на тиждєнь, виключені з палати і єї убікацій. Кождє виключєнє може наступити тільки на предложєнє президента палати за ухвалою більшости двох третин присутних членів. Предложєнє на виключєнє мусить найпізнійше бути внесєнє президентом в слідуєчєм засіданю після події, оправдуєчої се предложєнє, після чого палата ухвалєє зараз після розправи. Виключєні члени не одержують диєт за час виключєня. Через відрочєнє засіданя або замкнєнє сєсії гаснє значінє виключєня.

§ 5 д. Колиб який член палати послів когось, що не є управнений до на-

рад палати, обвинював в палаті в устнім висказі, або внесєнім письмі о каригідні діла або наводив твердженя про єго приватнє і фамілійнє житє, нарушаєчі честь, то обидженюму прислугує право, пожалувати ся письменно у президента. Зажалєнє мусить бути внесєнє в протягу чотирох тижнів після дотичного висказу або внесєного письма, на руки президента. Президент передає кождє в час наспіле зажалєнє існуючій комісії, зложєній з девяти членів, яку вибирає ся на початку сєсії з відділів, які відсилають до неї по одному членю.

Ся комісія є спосібною до ухвал, коли є присутних пять членів; ухвали западають звичайною більшостию голосів. Предсідатель віддає свій голос тільки тоді, коли за і против виходить рівність голосів. Комісія може переслухати обвинителя і обидника. Комісія може ухвалити відкиненє якогось зажалєня, а в сїм случаю не потреба здавати справозданя в палаті. До предложєня комісії в палаті одержує, окрім справоздавця, тільки сей член голос і то один раз, против якого піднесєнє зажалєнє. Внесєнє комісії палата без зміни відкине або ухвалить.

§ 12. Інтерпеляції, які член хоче звернути до міністра, мають бути передані президентови письменно, а іменно в палаті панів з найменше десятима, в палаті послів з найменше трийцятьма підписами; їх комунікує ся зараз таки за інтерпельованю і вносить ся до протоколу без відчитуваня. Інтерпельований може дати відповідь устно або письменно, або з наведєнєм причин відмови відповіди. Письменно уділені відповіди вписують ся до стенографічного протоколу без відчитаня в палаті.

§ 12 а) Президент є управнений, відкинути інтерпеляції як і инші членами внесєні письма, коли они містять уступни противзаконного змісту, або нарушаєчі грубо приличність та обичайність.

Тоді лишєнь той слүшний час
І весняна година буде,
Коли сьвідомо мовим ми:
»Ми не невольники,— ми люде«...

Розмова біля криниці
(Еванг. Йоана глава IV. стр. 5).

Ішов Христос по Самарії
До міста званого — Сихар,
Де ще за сивої давнини
Йосиф хутором стояв.
Біля шляху була криниця:
Погожа, чиста, як роса
Була в криниці тій водиця.
Південні, чисті небеса
Блакитю ясною горіли,
Проміня сонічне пекло,
Христа духота так стомила,
Що йти снаги вже не було;
І він на камінь сів спочити,
Жадав напити ся води,
Гортань засохлу промочити
Й чекать, покїж ученики,

Іди на місті накупивши,
Обідати сюди прийдуть,
Спочивши, силу осьвіживши, —
Потім рушати в путь.

* * *

Сидить Христос біля криниці,
Аж ось висока і стрійпа,
Прийшла по воду молодиця!
Самарияньска жена;
Мягкії кучері шовкові
І чорні, мов темна ніч
В самариянки молоді
По пояс віють ся із пліч.
І білу шию лебедину
Хвилясті пасма обвили;
Так повиває хміль тичину
В зелені кучері свої!
З високого, чола густії
Спустились брівоньки-шнурки,
З під них горять огнем палкії,
Яснії очи-зіроньки.

* * *

Води набравши молодиця
Назад збирала ся їти.
«Благослови, жена, напить ся
З твого відра мені води!»
Христос промовив. Молодиця
На єго очи підвела,
Почервонїла, усміхнулась
І так єму відповіла:
«Пий на здоровє, мій небоже!
Не бороню тобі води —
Вода і сьвіжа і погожа!
Алеж як можеш пити ти:
Ти жид єси, я Самарянка —
А звичай, знаєш, в нас який?
Що ми не знаємось з жидами
І нас цурають ся жиди».
Христос на те їй: «Молодице!
Колиб ти відала єси,
Хто попросив в тебе напить ся,
Кому води ти подаси,
Колиб ти тямала, небого!
В чому є сущий божий дар,
Той дар живий живого Бога,
І хто до тебе річ ізняв,

— При зміні місяця просимо наших П. Т. передплатників вирівнати залягаючу передплату, бо в протизнім случаю будемо приневолені замкнути їм дальшу висилку нашої часописи і стягнути залежність в судовій дорозі.

Н О В И Н К И.

— **Календар.** В четвер: руско-кат.: Памфіля; римо кат.: Альбіни. — В п'ятницю: руско-кат.: Теодора; римо-кат.: Симпліція.

— **Репертоар „Руского народного Театру“ у Львові.** (Саля „Jad Charuzim“ — ул. Бернштайна).

В середу дня 28. с. м. „Лісова квітка“ комедія в 4 діях, Яновскої. Виступ п-ні Заньковецької.

В четвер дня 1. марця „Пошилися у дурні“ оперетка в 3 діях, Кропивницького.

В п'ятницю дня 2. марця „Бурлака“ драма в 5 діях, Карпенка-Карого.

В суботу дня 3. марця „На дві“ сцена життя в 4 діях, М. Горького.

В неділю дня 4. марця „Чорноморці“ оперета в 3 діях, музика М. Лисенка. Виступ п-ні Заньковецької.

Початок представлень о 7. год. вечер.

Абонамент: першорядний на 6 вистав 15 К, другорядний на 6 вистав 10 К.

— **3 Товариства „Просьвіта“.** Головний Відділ Товариства „Просьвіта“ рішив на засіданню з дня 27. лютого 1906 надати стипендії: 1) з фундації імени Евзебія Грушкевича по 200 К Миронові Грушкевичеві, ученикови висшої торговельної школи в Кракові і Діонізію Грушкевичеві, учен. VI кл. гімназ. в Самборі як рівнож запомогу в квоті 100 К з тогож фонду Юр. Василеві Саноцкому, учен. V кл. рускої гімназ. в Перемишлі; 2) стипендію бн. п. Франца Фронца в квоті 180 К Іванові Околоті, учен. I кл. рускої гімназії в Перемишлі; 3) запомогу стипендійну з фундації ім. Тараса Шевченка в квоті 200 К Людвикові Николаєві Гладилевичеві, ученикови висшого Інституту музичного у Львові і 4) запомогу стипендійну ім. Теодора Качали в квоті 240 К Іванові Романків, ученикови IV кл. гімназ. в Бережанах.

— **Філія „Просьвіти“ в Стрию** уряджує в місяці марцо 1906 р. популярні виклади о меліорациі пасовищ громадських, і управі сіножатий і ростин пашних в слідующих громадах повіту стрийського: дня 6. марця в вівторок в Дулібах; 7. марця в середу в Грабівці; 9. марця в п'ятницю в Гірнім; 10. марця в неділю в Жуліні; 11. марця в неділю в Лисятичах; 12. марця в понеділок в Пятничанах; 14. марця в середу в Угерську; 16. марця в п'ятницю в Вівні; 18. марця в неділю в Добрянах; 19. марця в понеділок в Кавську; 21. марця в середу в Дашаві; 23. марця в п'ятницю в Фалиши; 24. марця в суботу в Завадові. Згадані виклади відбувати ся будуть по чи-

тальнях о год. 5. вечером. З огляду на важність справи просить виділ філії всіх інтересованих до як найчисленнійшої участі. — *Виділ.*

— **3 Золочева.** Окружна учительська конференція в Золочеві відбуде ся заходом місцевої філії Руского Тов-а педагогічного дня 4. марця с. р. в сали „Рускої Бесіди“ о год. 11. перед полуднем.

— **Перша руска торговля в Зарваниці.** Славне з чудотворної ікони Пресв. Богородиці село Зарваниця коло Вишнівчика є місцем, де з цілої східної Галичини снішать руский наїрід на відпусту. День в день прибувають там сотки, тисячі побожних християн, а в празники Пресв. Богородиці буває там по 20 до 30 тисяч відпустовців. І ніхто навіть не припустив би, що в такій місцевості нема рускої торговлі, а весь руский гріш побожних путників збирають жидівські крамарі, яких там є до 10. Аби представити собі грошевий денний оборот тамошних жидівських торговель, вистане зазначити, що кожний путник складає в церкві одну, дві свічки, нераз вартости по кілька корон. Як зарваниці Жиди багатіли, так знова тамошні рускі селяни безрадно гляділи в будуччину. Були і між ними проби мініатурної торговлі. Ось приміром один з селян почав торгувати горячим часм і продавав склянку по 2 с, а по кількох роках поставив муровану хату, побиту бляхою. Інші розіпродували булки, взяті у жидівських крамарів і з того мали також немалий зиск, що доходив нераз до 10 К денно. Аж від коли в Зарваниці основано пожарний «Сокіл» і зорганізовано Читальню „Просьвіта“, люди почали думати про заложеве крамниці і гостинниці на уділах. Заложенем їх займуть ся сі оба товариства, а що в нинішніх часах народного пробудження будуть інтереси йти знаменито, тому про поводжене підприємства нема найменшого сумніву. Щастя Боже в переведеню проєкту як найскорше в діло!

— **Союз галицких і буковинських купців.** На вічу руских купців з Галичини і Буковини дня 12. лютого с. р. ухвалено оснувати у Львові товариство з назвою, наведеною в заголовку. Се товариство мало би вести купецку агенцію, давати безпеку купцям на старість і т. п. Статуту уложать пп. Е. Мартинець, І. Борис і В. Вітницький. Дальше ухвалено переписувати ся з краєвими фірмами по руски, користати передовсім з виробів краєвих, вступати в члени „Нар. Торговлі“ і „Гостинниці“, поперати ремісничу Буреу, Р. Тов о педаг. і будову театру у Львові, старати ся о розвиток руского купецтва у всіх напрямх досі ще не заступлених ітд. Всякі зголошеня в справі організації руских купців належить адресувати до п. Е. Мартинця у Львові, пл. Унії Берестейкої ч. 5.

— **Руска депутація з Буковини.** На суботнійшій засіданню „Нац. Ради Русинів на Буковині“ рішено в виду звісних нечуваних кривд, які терплять буковинські православні Русини у своїй власній церкві від непоправних ромунізаторів, вислати депутацію до цісаря, яка в окремім меморіялі предложилаб рускі постуляти. В склад депутації увійдуть послы Н. Василько, Єр. Пігуляк і Тод. Левицький а також голова Нац. Ради радн. др. Володимир Филипович і член Нац. Ради др. Константин Клим.

— **Чи не перасадна тревога?** З Нижнева над Дністром дістало львівське телеграфічне бюро алярмуючу телеграму, яку помістили всі польські часописи. Вчора пополудни — звучить телеграма — відбувало ся в Нижневі руске віче в справі виборчої реформи. Наслідком незвичайно напрасної і підбурюючої промови о. Коростіля, правительственний комісар, концептовий практикант Дуніковський розвязав віче. Се викликало обурене товпи, котра приняла грізну поставу. Переїзджаючого в тій хвили гостинцем властителя дібр Петрилова, п. Богдановича обкинено камінями. Змаганя п. Дуніковського, аби успокоїти наїрід, були безуспішні. Товпа обкинула камінем Дуніковського, який легко ранений схопив ся до будинку краєвої кошикарської

школи, звідки телеграфічно зареквірував війскову асистенцію зі Станиславова. Повідомлений про сю подію староста з Товмача, вислав комісаря Буржинського з жандармами до Нижнева. На вість про приїзд Буржинського і надтягане війська зі Станиславова, товпа сейчас утихомирила ся і почала розходити ся, а небавом настав повний супокій. Президія намісництва вислала на місце події старосту Попеля і зарядила найстрогийше слідство проти винних публичного насильства.

Нині доносить *Słowo polskie* з Нижнева грізну сензацию: „Рускі хлопці напали на відділ війська, який ескортував арештованих в Лядзкім кількох селян. Війско ужило багнетів. Товпа ударила однак на війско, а оно дало огня. Шість осіб убито, многих ранено. Арештовані селяни утїкли“.

— **3 закордонної України.** XIV археологічний зїзд збере ся 1908. року в Чернигові. В Москві зорганізовано комітет, щоби скласти програму зїзду. З Кїіва в комітет поїхали професори: Довнар-Запольський, Кулаковський і Павлуцкий, з Одеси: С. Р. фон Штери та І. А. Линниченко. (За „Гром. Думкою“).

— **„Жіноча Громада“ в Раранчу.** Жіноцтво в селі Раранчу на Буковині задумало заснувати для себе окреме товариство, яке буде зватись „Жіноча Громада“. Ціль того товариства буде такою, що крім своєї читальні та бібліотеки будуть мати також свою підручну касу, з якої діставати муць сироти і бідні вдови грошеві підмоги. Ціль незвичайно гарна і патріотична, тому справді треба з тої причини радїти, що наше жіноцтво на селі порозуміло справу організації та освіти і починає гуртувати ся коло своїх окремих товариств.

— **Зеркало,** гумористично-сатирична часопись, видавана досі вельми старанно і з купецкою точністю, заслуге на прихильну замітку з нагоди виходу числа з 1. марця. В сім числі містять ся красні перлини гумору і сатири. Гарно вийшли також ілюстрації передовсім з области політики.

— **Дрібні вісти.** Міністерство торговлі утворило новий господарський округ в Солотвині (почта і тел. Вигода), котрий отворено дня 28. січня с. р. — В Станиславові вибух п'ятнистий тиф в захоронці брата Альберта, тому фізикат єю замкнув. — По переведеній розправі проти урядників Каси хорих в Станиславові, трибунал засудив б. директора Каси Бріка на 14 місяців в'язниці і зворот 1775 К та на 500 К судових коштів. Двох прочих Зайдля і Месінга увільнено. — В Маріямоли коло Галича заломив ся оноді лід на Дністрі під возом, на яким їхала жінка посесора Германа з Синькова зі своїм сином, укінченим техніком. Вони обоє і візник і коні поточили ся під ледом. Годину перед тим нещастем переїздив тою самою дорогою п. Герман, але був обережний, бо зліз з воза і перейшов через лід пішки.

Поетичний кутик.

Фрагмент.

Ходи мій ясний, о ходи зі мною,
на хвилю ланцюхи життя лиши —
з долині землі повитих грубо тьмою
ходи в світ чарів — в духа світ ходи!

Душу терплячу я любовою втишу,
зітру терпіль слід теплою рукою —
втомлене серце піснею вколишу
забудеш горе — о, ходи зі мною!

Уляна Кравченко.

Посмертні оповістки.

— **О. Іван Кудрикевич,** парох в Росохачі, сокальського деканата, упокоїв ся дня 10. лютого в 82. році життя а в 56. р. св'ященства В. е. п.!

— **Володимир Ляховський,** св'ященик-дефіцієнт, упокоїв ся в Білцаровій в 53. році життя, а в 16. р. св'ященства. В. е. п.!

То тиб сама в єго благала,
Щоб дав напити ся тобі —
Води сцілющої, живої —
Житя спасеної води...>
Зумившись каже молодиця:
В тебе й посудини нема,
Чим набереш води з керниці?...
Поглянь далеко як вода!..,
І себ ти взяв води живої?!
Хибаб то більший ти єси
Над предка нашого св'ятого
Нехай царствує в небеси, —
Він перший викопав криницю,
Пив сам з неї, пили сини,
І вся худоба і нащадки
І по сей день пемо і ми.

(На тім урваній твір, недокінчений).

Телеграми

з дня 28. лютого 1906.

Відень. Вчора відбувся двірський бал, на якому були двір, міністри, дипломати і інші достойники. Під час танців імператор розмовляв з многими особами.

Берлін. Вчора повинчався син німецького імператора, князь Фрідріх з князівкою Ольденбургською.

Відень. Вчора підписано контракт в справі викупу державою північної залізниці.

Петербург. Вчора арештовано в Царському Селі генералів Николаєва і Юрєва під замітом державної зради.

Лев Лопатинський.

Четверта заповідь.

(Лько Пашак)

драма в 5 дійх з гуцульського життя, нагороджена на конкурсі Тов. ім. Котляревського.

(Дальше).

БОРТОВИЧ.

Ай, се дуже гарно, вчити ся ніколи не пізно.

ВІРА

(до Костя).

Бачите, як на часі у нас сї курси а-нальфаветів. То аж серце радує ся, як у нас сам з себе ширить ся просвітний рух!

КОСТЬ.

Справді я не сподівався такої охоти по Льку.

МОЙСЕЙ.

Або то на довго? От, доки не зачав ся вчити! Але ему скоро переїсть ся.

ЛЬКО.

Чого має переїсти ся? Хіба я дитина, не знаю, до чого беру ся?

БОРТОВИЧ.

Як в тільки охота, то вже добре, не треба сї забивати. Але „без муки нема науки“. З початку буде не легко, то мусите Льку зібрати ся на витривалість.

ВІРА.

Ей, нехай татуцько не представляють се так страшно! Через літо буде приходити що неділі на науку, а в зимі вечери довгі, то може сам дальше вчити ся тут, у верху.

КОСТЬ.

Колиб тільки вас еще кілька зібрало ся охочих до науки, то ми вже уклали з панною Вірою, що заведемо курс для неграмотних.

ЛЬКО.

Ей, я попрошу красно самого учителя, то вони вже мене найліпше навчать!

БОРТОВИЧ.

Ба, я маю свої дрібні діти, а для вас старших вже наймолоді трудять ся з доброю охотою.

ЛЬКО.

Най там ходять інші. А я вже заплачу пану учителеви, тай прошу, аби я міг приходити що дня, бо для мене за мало тільки раз в неділю.

ЯВА 6.

Тиж. ГАФІЯ, потім ЯВДОШКА.

ГАФІЯ

(входить з масничкою і ставить на лаві біля стола).

Та й я вже прошу за мого сина. Страх, як він рве ся до науки! Він мене на вколїшках просив: Кажіть пану учителеви, нене, як прийде до нас, аби мене прийняв на науку. А як у вас самих нема часу, то може би панна — та она також учительюс...

БОРТОВИЧ.

Та то би там вже якось було. Мене то тішить, що ви бодай сина хочете зробити письменним.

ГАФІЯ.

Прошу, сьвіжа гусянка, що йно вчора заварена. (Подає в білим поливанім горнятку).

БОРТОВИЧ.

Дякувать. Далеко тепер тримаєте віви?

МОЙСЕЙ.

Ой далеко, в полонині; треба йти з хати з пів дня.

БОРТОВИЧ.

То аж звітам несете сюда молоко?

МОЙСЕЙ.

На кони в бербеницях, а! Раз у тиждень приходять сюди з конем, а назад беруть меривду для чабанів на цілий тиждень.

БОРТОВИЧ.

Ми мусимо йти через вашу полонину на Чорногору? Я туди еще не ходив; не можна де зблудити?

МОЙСЕЙ.

Та як вам зблудити паноньку, коли ідете собі грунями тай грунями. По той бік видите діл широкий і по сей бік, а перед собою Чорногору!

ВІРА.

А все таки може би ви пустили свого легіня з нами. Він вже обіцяв мені, що проведе нас, аби нам часом не накладати дороги.

ГАФІЯ.

Та чому ні! Збери ся Льку та поведеш панів; нині сьвято, то нема і так роботи коло хати.

ВІРА.

Хіба нині сьвято? Яке справді — я і не знала!

МОЙСЕЙ.

От, таке сьвято — аби не робити. А у него цілий рік сьвято, то може і нині йти з хати.

КОСТЬ.

Се церковне тільки сьвято, Прокопа, але у Гуцулів оно сьвяткує ся.

ЯВДОШКА

(через двері).

Кулепа вже готова — чи подати?

ГАФІЯ.

Ая, ая, Явдошко. Давай, та може хто з панів перекусить.

БОРТОВИЧ.

А кількож овець тримаєте в полонині?

МОЙСЕЙ.

Ей, сего року не багато: двіста і п'ятьдесят.

(Явдошка приносить на кружку мамалигу).

ВІРА.

То все молоко провадите сюда?

ГАФІЯ

(подаючи кождому).

Ей де там, тільки для челяди на тиждень. А будай і бриндю складе чабан таки там в зимівці на полонині.

ВІРА.

І так спускаєте ся зі всім на челядь?

(Дальше буде).

„Торбан“

музична бібліотека

видає

Українська Накладня Львів, Вроновська 8.

Каталог даром і оплатно.

(1—?)

Świat Słowiański.

Miesięcznik pod redakcją

D-ra Feliksa Koniecznego

poświęcony słowianstwu i przeglądowi spraw słowiańskich, wychodzi z końcem każdego miesiąca w zeszytach 4—5 arkuszowych. Prenumerata całoroczna wraz z przesyłką pocztową wynosi 10 K, kwartalnie 2 K 50 h. Administracja w księgarni Gebethnera i Spółki w Krakowie.

Colosseum

в пасажи Германів

при ул. Соняшній у Львові.

від 15. до 1. січня 1906.

Нова сензаційна

програма.

Щоденно о 8. год. вечер представлено В неділі і сьвята 2 представлення о 4. год. по пол. і о 8. год. вечером. Що п'ятниці High-Life представлено. Білети вчасніше можна набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвига ч. 9. З купленим білетом на фотелі, ложі і I-рядні крісла можна їхати даром на представлено омаїбусами Кольосою, які ждуть коло Віденської Каварні.

Контора виміни

ц. к. упр. гал. акц.

Банку Гіпотечного

купує і продає

всякі

папери цінні

і МОНЕТИ

по найдешевшим курсі денним не числячи ніякої провізії.

Рух залізничних поїздів

важний від 1. січня 1906 після середно-європейського часу.

До Львова на дворець головний приходять:

З Іцкан	12-20*, 6-10, 1-40, 5-45, 9-10*
„ Кракова	2-31*, 6.—, 8-50, 1-30, 5-23, 8-40, 9-50*
„ Підволочиск	7-20, 11-55, 2-30, 10-20, 5-0, 10-20*
„ Лавочного	7-29, 11-45, 10-50*
„ Рави рускої	7-50
„ Станиславова	8-05
„ Самбора	8-15, 1-50, 9-20*
„ Яворова	8-18, 4-32
„ Коломиї	10-05
„ Ряшева	10-35
„ Тухлі	3-45 (від 15/6 до 30/9)
„ Белзця	5—

На Підзамче.

„ Підволочиск	7—, 2-15, 5-15, 10-2*, 11-34
Зі Львова з головного двірця відходять:	
До Кракова	2-45, 4-15, 8-25, 8-35, 2-50, 8-35*, 11.—*
„ Іцкан	2-51, 6-15, 9-20, 2-40, 10-40*
„ Підволочиск	6-30, 10-55, 2—, 9—*, 11-05*
„ Яворова	6-55, 5-58
„ Лавочного	7-30, 2-57, 6-25*
„ Самбора	9—, 4-20, 10-55*
„ Белзця	11-10
„ Ряшева	4-10
„ Коломиї	5-50
„ Рави рускої	7-30*
„ Перемишля	10-05* (від 1/5 до 30/0) Хирова, Ясла
„ Стрия	11-10*

З Підзамча:

„ Підволочиск	6-43, 11-15, 2-13, 9-23*, 1-24*.
Примітка.	Поїзди поспішні друковані є черенками товстими; поїзди нічні є зазначені звязкою. Пора нічна числять ся від 6. год. вечер до 5. год. 59 минут рано.
Звичайні білети їзди	як також білети всякого иншого рода, ілюстровані провідники, розклади їзди ітд. можна набувати через цілий день в мійскім бюрі ц. к. державних залізниць, пасаж Гавсмана ч. 9.